

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki »függetlenségi párt« közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasznos péntek órát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű s többeszer
hirdetéseik alkalmával a leg-
olcsóbb árú hirdetésnek fele
Bélyegző minden külföldi be-
járattal 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában
foglaltó újságokra 50 krajczár.

»Nyitár« ben megjelent köze-
lmező minden péntek órára 30 kr.
Hirdetéseik felvétele a kiadó
bivaltalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER
MÁN H. könyv. iróházában is.
Név nélküli vagy börtönellenes
beküldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.

Kéziratok vissza nem
adnak.

& Comp
nd Buchs
ntár-állomáson
i irodájukat
s Dél-német or-
vissza.

Préservatívok Le g-
ny, a francziánál sok-
angol préservatívok
ségei miatt nem vol-
lendő, a gyár külön
rtmányait az eredeti
megbízások rögtön
ése mellett fogana-
ként 3-4-5-6 frt.
és bérmentve zárt
ári raktár Buda-
17. sz. az udvarban

RDETMÉNY.
őző debreczeni
géhez leltározott
és rajzszerek
ek a csödvá-
folytán a pi-
iségben f. ok-
övetkező nap-
ános árverésen

ss György
meggondnok.

Jelszó:
olcsó, pontos, valódi.
Több elismerés!
szere be. Egy próba
mert a nem tetsző
nagyobb valódság!
z, mely által a leg-
ak alig néhány
tal ajánjuk meg, a
ok 3 frt. 85 kr.
csak 4 " 15 "
4 " 05 "
4 " "
40 drb. 1 " 70 "
1 " 95 "
1 K 1 " 45 "
2 " 2 " 40 "
2 " 2 " 45 "
2 " 80 "
3 " 05 "

bozon a gyár-
és MOLL A.
ezége látható
és altstibajok,
ok, vértelődés,
Egy erede-
szertáiraiban,
állító, Bécs,
nál kevesebb

Seidlitzporai
yszer s min-
mondok ér-
szik.

schlag-ban.

MOLL A.
rását viseli,
s csuz, min-
s alahájában
oknál. Bal-
kolika és

o. ó.
gyesztár és

állító Bécs,
él kevesebb

Bécs.
ója vidéke-
ó üveggel,
hajtók tar-
tel
olup-ban
Tamássy
kné.

Tetemrehívás.

Németország fenyegetőzik. Bismarck egyik félhivatalos lapja olyan hurokat penget, mely semmi esetre sem lehet kedves a pétervári kormány fülének. A »Kreuzzeitung« azt írja, hogy Németország, tekintettel az oroszokkal szemben folyton növekedő bizalmatlanságra, arra a gondolatra jöhet, hogy visszaállítsa a lengyel védbástyát s mindjárt hozzáteszi, hogy az oly önálló Lengyelországnak, mely lemond Pozenről, bátran oda lehet adni a Fekete-tenger partvidékét. A »Kreuzzeitung« tehát megszabja a feltételt a lengyeleknek is s ezzel mintegy kiköti, ha megkapjátok is függetlenségüket, ezt csak Pozen nélkül nyerhetitek vissza. Kárpótlást azonban kaptok; a megvert Oroszországból odajuttatjuk nektek a Fekete-tenger partvidékét.

A hír általános feltűnést van hivatva kelteni egész Európában s aligha csalódnunk, ha az 1861. év óta alvó lengyelkérdés felvetése a német félhivatalos részéről, az európai közvéleményt erősen fogja foglalkoztatni.

Ha nem a német kormány sugalmazott lapja vetette volna fel e kérdést, a napisajtó bátran napirendre térhetett volna felette, de így méltó tárgyat szolgáltat az elmélkedésre.

Oroszország és Németország között a rég idők óta fennálló s az uralkodók közel rokonságával is megpecsételt barátság a bolgár kérdésben bekövetkezett fordulattal véget ért. Németország nem követheti többé Oroszországot hódítási törekvéseiben, mert az már amugy is veszedelmes az európai egyensultra nézve. Ausztria-Magyarország keleti politikája nem engedheti meg a Balkán-félsziget feletti való protektorátust sem és Bismarck a megbízhatóbb szövetséges pártjára állt.

Hogy elég erősek legyünk a keleten való érdekeink megvédésére, megalkottuk a közép-európai szövetséget, melyhez Anglia s valószínűleg Spanyolország is csatlakozik.

Ha a háboru kitor s a szövetségesek győznek, Németország előre is kész tervvel, hogy Oroszországot jövő támadásaiban meggyöngítse s felállítsa az egykori lengyel királyságot, — de Pozen nélkül. Ezáltal a feltámasztott ország népében egyrészt biztos szövetséget nyer s másrészt

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A valpói lélek.

— A „Debreczen“-nek írta: Degré Atajos. —
(Vége).

Feszült érdekekkel vizsgáltam e várat. A báró sógora, Cseh Ede, egy jókedvű öreg ur, ki velem össze vissza sétálgatott, egyet-mást mutogatván, egy torony előtt megállapodva, így szól:

— Itt egyszer nagyon megjártam.
— Hogyan?
— Oda benn kártyáztunk, mikor a városban tűz ütött ki. Én e toronyba siettem, honnan áttekintés van az egész városra, hogy lássam, merre van a tűz. Alig lépek be az ajtón, megpillantok magam előtt egy női alakot, tiszta fehérben. Azt gondoltam, valamelyik szobalány, ki szintén a tűzet jött nézni. Trefából át akarom ölelni, kisiklik kezem elől s fut föléle a toronyba, én utána; néhányszor át akarom ölelni, mindig kisiklik. Megállj, gondolom, fenn nem menekülsz, — semerre sincs kijárás. Mindig kisiklik, — tottam, s midőn feljuték, sehol sem volt. — Hideg borzadály futott végig rajtam, eszembe jutott a kísértet, s én feledve a tűzet nézni, hanyat-homlok rohantam le. Midőn a társasághoz visszatértem, arczomról olvasták le, hogy velem valami rendkívüli történt.

— És bárkivel szóltam, mindenki regélt valami kis történetkét.

— Este a theánál a kísértet ismét beszélgetés tárgya volt.

megszabadul a közvetlen orosz szomszédságtól. Ez a terv nem olyan valószínű, mint azt az első pillanatban gondolnók. Bismarck boszulló ember s a mint — ígérete szerint — követni fogja Franciaországgal szemben a »saigner a blanc« elvét, követni fogja ezt Oroszországgal szemben is. Ott fogja megbántani, a hol legérzékenyebb. Oroszország lelkiismeretét úgy is súlyos teherrel nyomja a meggyilkolt Lengyelország teteme s a mikor a félhivatalos német lap megpendíti a lengyel királyság felállításának eszméjét, valóssággal tetemre hívja Oroszországot.

Erős fenyegetés ez, mely idegesség fogja tenni az orosz diplomáciát. Az a mély rokonszev, mely bennünket Lengyelországgal összefűz, azt kívánhatja velünk, hogy ez a terv megvalósuljon minél előbb. Eleget szenvedett az az ország a mult büneiért; itt az ideje, hogy elvesztett jogait s függetlenségét végre valahára visszanyerje.

De bármennyire ésszerűnek találjuk is a lengyel királyság felállításának tervét, a történelem tanulságai mégis bizonyos óvatosságra kényszerítenek. Ha valamely államnak háborúja volt Oroszországgal, rendszeren felhasználják a lengyeleket is. Igérték nekik szabadságot, függetlenséget s mikor a háboru véget ért, maradt minden a régi, sőt a lengyelek sorsa még rosszabbá vált, ülaöztetésük vadabban és kegyetlenebbül folyt. Így tett I. Napoleon is. Ő is ígért a lengyeleknek szabadságot, épen úgy, mint a magyaroknak, de a győzelem az orosz fegyvereké lett s a lengyelek szabadsága hín kárpótlást maradt. Most, hogy Németország s illetőleg a közép-európai szövetség szemben áll Oroszországgal s lehető, hogy a háboru közel jövőben kitor, Németország szintén csalótkül használja e fenyegetést.

Nagyon kegyetlen játék volna ez. — Felhasználni a lengyelek lázadását a háboru ideje alatt s a háboru után meg nem adni azt, a mit ígérték nekik, több volna az eszélytelenségnél. — Ezt azért hangsúlyozzuk, mert a politikában a sziv nem játszik szerepet. Az orosz szomszédság végtelennül kellemetlen nemcsak Németországra, de reánk nézve is. A lengyel királyság életre keltése a mai fenyegető viszonyok között csaknem nélkülözhetetlen. Örökösen nem viselhetünk háborut Oroszországgal s ha már a barátság megszakadását egy háborunak kell követnie,

legyen ez az első és az utolsó. Ha Lengyelországot egyszer életre keltetjük s kivettük Oroszország körmei közül, az örökké hálás s természetesen reánk utalt szövetségesünk marad s a közép-európai koalíció társaságában oly védbástyát fog képezni, mely ellen harcot indítani dőreség volna.

Ez örökre megemmisítené a moszkovizimusz világhódító ábrándjait.

— Belföldi hírek. A magyar kormány Fiume és a magyar kereskedelem érdekében azt kívánja, hogy a trieszti Lloyd-társaság rendes összeköttetést tartson fenn Fiume és Alexandria közt. — A központi papnevelő intézet előjárói ezer frankot küldtek aquinói szent Tamás szobrára, melyet a világ összes papnevelő intézetei együttesen ajánlanak fel jubiláris ajándékkul a pápának. — „Nemzeti társaskör“ című egyesület alakult a fővárosban, mintegy 120 taggal s elnöké Ábrányi Emil választotta. — Katonai körökben újra felmerült a hír, hogy Henneberg altábornagy honvéd-lovasági felügyelő nyugalomba lép; pár héttel ezelőtt már hírtett s akkor kereken megczafolták.

— Országgyűlés. A képviselőház tegnapi ülésének elején az elnök azt jelenté, hogy a belügyminiszter holnap fog válaszolni a somogyi levél ügyében tett interpellációkra; illetőleg nem fog válaszolni, mert b. Orsz. miniszter magánlevélnek nyilvánítja majd e hiv. irományt és megtagad arra vonatkozólag minden választ. A felirati vita megnyitván Falk Miksa előadó rövid beszéddel mutatja be a bizottság munkáját. Utána Irányi Dániel a függetlenségi párt felirati javaslatát terjesztette elő Irányi beszédeben főleg a választási visszaélésekkel foglalkozott Konstatálja, hogy a vesztegetés, etetés-itatás szemérmelennül, nyilat folytat s az így szerzett többséget nem tekinthetjük a nemzet nevében. Apponyi Albert gróf, a következő szónok, előterjesztette és felolvasta a mérsékelt ellenzék felirati javaslatát gr. Apponyi művét, melynek egyes passzusait az ellenzék tetszéssel fogadta. Apponyi a felirat olvasása előtt rövid beszédet mondott, mely feltűnt a szigoru tárgyalosság által. A multat, ugymond, csak annyiból említi, a mennyiben az meghatározza az ő ellenzéki pártállását. Azután, épp úgy, mint felirata, a jövőnd feladatairól szolt A választási visszaéléseket Apponyi nem említe fel. Fluger Károly rövid beszédeben a bíróságokról és a nemzetiségekről szolt. Az elnök jeleníti, hogy szolásra nincs senki fölírva s már befeljeztetnek akarja kijelenteni a tárgyalást, midőn Beöthy Ákos felszólal s másnapra kéri halasztani a vitát. Többen akarnak még hozzá szólni, így ő is, de csak ma hallván a most előterjesztett felirati javaslatokat, azokra nem készülhetek el. Különbön a ház reputációja is megkívánja azt hogy a felirati vita ne egy nap alatt érjen véget.

Tiszta Kálmán nem ellenzi a vita el-

mozgatni. Egyszerre túlvilági fény árasztá el a szobát; lassu suttogást hallók; ijedve akarok felszökkeni, de mintha ágyamhoz volnék lánczolva, egyetlen tagomat se birtam mozdítani. Kiáltani akartam, de nem volt hangom.

— És most, kérdem, teljes nyugalom van ott?
— Oh igen, vendégszobául szolgál, mond a báró, ha kedve van, oda szállásoltatom. Szívesen ellentmondtam volna, de mosolyogva beleegyeztem.

— És most, kérdem, teljes nyugalom van ott?
— Oh igen, vendégszobául szolgál, mond a báró, ha kedve van, oda szállásoltatom. Szívesen ellentmondtam volna, de mosolyogva beleegyeztem.

— És most, kérdem, teljes nyugalom van ott?
— Oh igen, vendégszobául szolgál, mond a báró, ha kedve van, oda szállásoltatom. Szívesen ellentmondtam volna, de mosolyogva beleegyeztem.

— És most, kérdem, teljes nyugalom van ott?
— Oh igen, vendégszobául szolgál, mond a báró, ha kedve van, oda szállásoltatom. Szívesen ellentmondtam volna, de mosolyogva beleegyeztem.

— És most, kérdem, teljes nyugalom van ott?
— Oh igen, vendégszobául szolgál, mond a báró, ha kedve van, oda szállásoltatom. Szívesen ellentmondtam volna, de mosolyogva beleegyeztem.

A leveleket postára adtam, s az etkezőterembe siettem.

— Nos, kérdeztek, nem álmodott kísértetről?

— Sőt igen, s mi több, Czakó Zsiga barátom társaságában jelent meg. Elmondtam egészen álmodat, mire a nagy ropogás is, mi nemcsak engem vert föl alvásomból, meg lön fejte; a várat környező árok jegére gyűltek a dámvadak, s a jég beszakadt alattuk.

Neveztünk, tréfáltunk, reggeliztünk s aztán a vadászat vette kezdetét.

Harmadnap a körömdi erdőben vadásztunk. Este fáradtan s átváza tértünk haza. A báró gondolkozva járt fel-alá, kezében újságlap volt.

— Ugy-e, kiáltott felém, a mint beléptem, Czakonak hívják barátját, a kiről álmodott?

— Igen.
Némán adta kezembe az újságot, ujjával egy helyre mutatván.

Megtekintem s elborzadtam. Czakó Zsiga az nap föléltette magát. Kúthy Lajos és Farkas Jancsi szerencsétlen barátom temetése napján kapták meg levelemet. Később sokat emlegettük e különös eseményt.

Álom volt, az igaz, s hogy Czakó gyászos kimulával így találkozt, csak véletlen, de mégis kell benne valami delejes összefüggésnek lenni.

Igy történt.
Fejtse meg, a ki tudja!

sege egészen más felvilágosításokat adott, mint ő vallott, óvatosságra intette az orosz rendőrséget. Pétervárról azt sürgönyzik, hogy a titkos rendőrség óriási tevékenységet fejt ki, hogy a hazatérő czárt minden merénylettől megóvják.

— A bánát-komlósi kerületben jövő vasárnap nagy pártgyűlés lesz. Ekkor fogja Wekerle Sándor pénzügyi államtitkár az ottani képviselőségről való lemondását személyesen indokolni. Hír szerint Beniczky Ferencz belügyi államtitkár kéri föl a jelöltségre.

— Külföldi hírek. A király őfelsége Ischlból visszatért Bécsbe, Stefánia trónörökös pedig Brüsszelből jövő szerdán érkezik haza. — Vilmos porosz herceg, ki majd egy hónapot töltött Ausztriában és Magyarországon, Bécsből Ravenobá utazott, beteg atyja látogatására. — A delegációk ülészaka alatt két udvari ebéd lesz a burgban. — Nagy havazás volt szombaton Lincz környékén s reggeltől délutáni két óráig tartott; az osztrák időjelző intézet a legközelebbi napokra újabb havazást jósol. — Artakikhán, ki kilencz évig volt a bécsi perzsa követség titkára, hasonló minőségben Konstantinápolyba helyeztetett át. — A prizmami kerületben szombaton a képviselőválasztásnál az ó-cseh Stejskal győzött; az ifjú cseh párt aztán nagy zenebonát rendezett az ó-cseh hírlapok szerkesztőségi helyiségei előtt, mignem a rendőrség szétkergette a zajongókat. — Londonban a naponként ismétlődnek a keresetnélküli munkások tüntetési s a vezérek most már arra biztatják a tömeget, hogy ezentul botokkal jelenjenek meg és szálljon szembe a rendőrséggel.

Színházi anket.

(Egy vidéki direktor elmékedése.)

Keglevich István gróf, a legnagyobb színi direktor eladta a cognagyárát fél millióért.

Itt kezdődik a tarthatlan állapot. Képtelenség az, hogy egy színi direktornak legyen mit eladni. A helyzet magaslátan álló direktor legföljebb csak elzalogosíthat valamit s az a valami sem az övé. Rendesen a primadonna ékszereit kéri el erre a célra, ha t. i. a primadonna ékszerei nem hamisak.

Hát mindenekelőtt azzal kell foglalkoznia az anketnek, hogy új intendáns kerüljön az opera és nemzeti színház élére, akinek elég a festett vígjáték és az igazi világban nincs sem cognac gyára, sem háza, sem földbirtoka.

Micsoda korrupció az, hogy éppen az különböztesse meg magát földi javak által a többi színházgatótól, akinek, mint az első magyar színházak vezetőjének jó példával kelle...

Mert ez a korrupció, annyi bizonyos. Nézzük csak, mivel kezdődött az áldatlan Keglevich-regime.

Kezdődött zártkörű estélyekkel, melyekben résztvettek a balett tánczosok. Egészen titkosok voltak ezek a soirék. Annnyira titkosok, hogy a világ ma sem tudja bizonyosan, vajon azokon balett-kosztümben jelentek-e meg a hölgyek, avagy balett-kosztüm — nélkül.

Es ahány tánczosú annyi tánczos, de ezek már nem a nemzeti operából kerültek ki, hanem a nemzeti kaszinóból.

Már most el lehet képzelni, hogy ilyen kankános bevezetés után minő tekintélye lehet az intendánsnak ama hölgyek előtt, kiket megvendégtelt cognac kal és pezsgóval. És hát még azok előtt a kiket — nem vendégtelt meg.

Senki élénkebben nem érezheti ezt, mint

A kosár.

— Regény. — 31.
Írta: V. Gaál Karolina.

Bele untam én már a fővárosi nyegleségbe, cselészévekbe, hol nem is tudják, mi az ártatlan öröm e világon! Oh ha Cornelia sovár lelke ily szende barátné társaságát megnyerhetné, eltanulná az életet megkedvelhető eszmemenetet. Nagysád engem egészen elbájo, oly egészséges, vidám, s látni tiszta keble romantikusságát; szent isten, valjon van e vidéken egy jeles lovak, ki nagy-sád rokonszenvével dicsekedhetik! valóban irigy leszek rá, akárki legyen is!

— Itt nem igen dicsekedhetünk ilyen lovagokkal báró ur! mosolyogva felelt Leona, — különbem is az ön által magasztalt falusi bájak sohasem érdekesek oly egyének előtt, kik a fővárosi barátai s hozzá vannak szokva a fény, pompához, magas műveltségű szellemekkel való társalgáshoz!

— Igaza van, kedves Leona! — átvette a szót a grófné, ezek a fővárosi urak megéneklik a falusi élet örömeit, egyszerűségeit, de itt is szeretik őket a pompás előfogatot, csinos kastélyt, s benne a fényt. Legyen valaki vagyonatlan, de kitűnő szépség, fitymálják ha a fentemlített tárgyakkal nem bírnak.

E szavak találták Leona szívét, mélyen elpirulva, perczekig lesüté szemeit.

Báró Petteri is elvörösödött, de hamar észre tért.

— Szép rokon, engem e vád ugyan nem sujt, ha talál is, hálistennek elég gazdag vagyok, nem lehetek kényszerülve arra, hogy pénzért nősüljek...

— No, ki mondta azt? — kacagott Cornelia.

a vidéki direktor, aki sohse vendégeli meg a művésznőt, még sincs előttük tekintélye.

Hát — és ez a második kötelessége az anketnek — gondoskodni kell róla, hogy a színházi tagok, urak és hölgyek bizonyos tisztelettel és szent borzadályal közeledjenek a Thália-sereg vezéréhez.

Ezt pedig csak egyetlen egy uton lehet elérni, amiben szintén bő tapasztalásokat szerznek a vidéki direktorok.

Ez az egy mód, hogy a művészek és művésznők megkapják pontosan a gázsit.

Öröm azt nézni, milyen alázattal kopogtatnak a művészet egének legfényesebb csillagai is egy kis rátaért. Még a „rekedt” primadonnáknak is kinyílik ilyenkor a drága hangjuk, melyet oly nagyon féltenek és oly nagyon megfizetnek.

És itt aztán eljuttotunk volna a színházi anket legfontosabb teendőjéhez:

Az opera szubvencziója: 447600 frt.
A nemzet színházé: 168300 frt.

Ez összesen: 615900 frt.

Hogy ez sok-e? Azt kérdezzék a szakemberektől.

Persze a szakemberek azt fogják mondani: kevés.

Mi az, félmillió forint egy operának, ahol annyi a rokokó meg a triko!

Ezt fogják mondani a szakemberek. Mert a szakemberek többnyire vén akadémikusok és politikusok, kik a trikóra már a maguk pénzéből is áldoznak, ha van, az ország pénzéből pedig akkor is áldoznak, ha nincs.

No ezek az akadémikusok és politikusok ugyan nem csinálnak rendet az operai háztartásban.

Ugy gondolkoznak, hogy inkább legyen százezer forinttal nagyobb deficitje az országnak, semhogy akár egy operai hölgyecskének is kivegyék szájából a falatot, vagy a pezsgőt.

Ezekre az anketistákra csak egy módon lehetne hatni a takarékoság szellemeiben. Mindjárt belegegyeznének a költség leszállításba, ha biztosítanák őket, hogy minél kisebb a gázsí, annál rövidebbek lesznek a balletszoknyák.

De ez mind nem komoly dolog.

Tulajdonképen csak egy testület bír hitvatással arra, hogy tanácsokat adjon a belügyi miniszternek és ez a vidéki színházgatók testülete.

Igen, a vidéki direktorok tudják legjobban, hogy lehet megélni a színészetnek — szubvenczió nélkül. Nem lehet azt megtanulni elméletből csak gyakorlatból.

Am gyakorolja az opera is. Mikor kitavasodik az idő és a páholy közönség elszédül szárazföldi- és tengeri-fürdőkre, akkor szedje föl a sátorfáját, Keglevich gróf és induljon el a csapatjával Zomborbá, Bkindára, Beeskerre. Szóval induljon el missióra.

Majd meglátja, minő szép dolog az a színészeti apostolkodás és milyen hasznos.

Három rövid nyári hónap alatt többet tapasztal, mint így tizenöt évben. Különösen ha utána nem küldik a gazdag szubvencziót.

Megtanulja a direktorságot alaposan és egy színházi bank helyett. (amit nem tudott megcsinálni Budapesten) ahány városban megfordul, annyi színház bankot csinál a szerény vidéki takarékpénztárakból Föltéve, hogy a zsebében nem hordja az eladott cognac-gyárnak vételárát.

Megtanulja aztán a mozgósítást — utánvételt, ami szintén különös direktori tudomány és amiről csak egy profszor tart előadást az egyetemen — Bukovay Absentius.

Ha legalább egy vándorlást befejez Keg

— Legalább ez volt a czélzás szép rokon, én részemről nem pénz, hanem szívemet keresek, s a mely hölgynek szíve nincs, nem ér egy hervadt falevelet, melyet a kertek utairól kisépernek. — S úgy nézett Corneliára, mint ellenére.

— Sohase hallottam önt így nyilatkozni — mondta Cornelia, mintha a fővárosi finom modor ez uttal ki ment volna az ön emlékéből, jó rokon!

— Csak a tiszta őszinteségből beszéllek szép grófném, bocsánat Leona urhölgy nem emlékezik ön, hogy én a tánczban is egy kissé heves és tüzes voltam!

— Főleg ha valaki elhibázta a francia négyest!

— Nem mondtam? Haha! Istenemre oly jól esik Leona nagysád vissza emlékezése!... Az én szép rokonom már feledékenyebb!... Hasztalan hozok elé a multból idézeteket!...

— Elhallgat rosz Gusztí! — Fenyegette Cornelia, és felkelt az asztaltól. — Sétáljunk egyet Ameli, kegyeddel pár szóm van!

— Apropos, nem hallotta Leona nagysád honn van-e már Tóhalmi Jenő, igen kedves barátom?! Itt közel fekszik birtoka.

— Anyám jobban tudná! felelt Leona igen elpirulva, s felkelt ő is, hogy Corneliával már induljanak.

Csak maradjanak! — visszafordulva mondá a rendkívül halvány grófné. — Nekünk titkos beszélni valónk van!

Báró Petteri karját nyújtá Leonának s mondá: Semmi esetre sem kívánjuk titkokat tudni, de azért szép nagysád e kellemes este s e szép kertben hasznos a séta... Ugyan eszedezem, legyen nagysád őszinte irántam, valja meg vannak e titkai?

levich gróf utánna becsülettel be lehet őt venni a színházgatók búské czéhebe, melyben ő maga megeszik félmilliót, a többi pedig nem eszik semmit.

Hanem amit ellehet tűrni a magnástól, a kollegától em nem tűrhető az.

Szegény vidéki direktorok is ennének már egy-két falatot az állami szubvenczió keserű kenyereből, melyet oly nagyuri göggel morzsolgat most el a méltóságos kolléga egy-maga.

Odafönt kevesebb pezsgó, ideleint több kenyér! jelszó alatt igazán szakemberek anketkezének már egyszer és nem, akadémikusok meg politikusok, kiknek az opera csak afele sport: — Még pedig nem ének-sport

HELYI HIREK.

* Polonyi Géza választói között. A hajdusoboszlói kerület függetlenségi párti képviselőjelöltje vasárnap tartotta H-Szoboszlón programbeszédét nagyszámú választók jelenlétében. A képviselőjelölttel Budapestről Ugron Gábor, Győry Elek, Orbán Balázs képviselők utaztak le. A választók rendkívül lelkesen fogadták őket s Polonyi programbeszédét folytonos helyeslésekkel kísérték.

A fentebbi hírt a kolozsvári „E-k”-ből vettük át, mivel mi a h-szoboszlói kerület e nevezetes és örvendetes párt tényéről, mely már is zálogát képezi a közelgő diadalnak, értesítve nem lettünk sem előzetesen, sem utólagosan, s nem volt szerencsénk találkozhatni a városunkban tartózkodott Polonyi Géza urral sem. Pártunk e kitűnő tagja első rendű szónoki képesség, ki tartalmas és meggyőző hatású szónoklatait hatalmas tan tudja előadni s az ő szónoklata csakis azokat hagyhatta (a „Debr. Ell.” szerint) hidegen, a kiknek meggyőződését a Tisza Kálmán husos fazekai mellett szokás felmelegíteni. „Tartózkodva” (a Debr. Ell. híre ellenére) Polonyit csak is azok fogadhatták, a kik örömet tartózkodnak a kormányparti jelölt által kibérelt csapszekében és bizonyos hatalmas urak előszóiban. Ismeteljük, hogy nem hallottuk a vasárnapi szónoklatokat, de állítani merjük, hogy a kit egy Ugron Gábor és Győry Elek szónoklata is hidegen hagyta, legyen akár kormányparti, akár ellenzéki az már nem is ember, hanem csak jégbehűtött kocsonya. Ha pedig a „Debrecezeni Ellenőr” tudósítója éppen az ő beszédeket találja „üres”-nek, azt értjük; ők a gróf Dégenfeld Lajos és Nagy Jenő tartalmát beszédeikhez vannak szokva, amelyek előtt Ugron, az ellenzék legelső szónoka és Győry, jogász világunk egyik kapacitása egészen eltörpülnek! Pártunk e kiváló tagjait csak rágalmazhatja a tudósító azzal, hogy hitegette k. A függetlenségi eszme hitegetésekre nem szorult; ez a kormányparti hitevesztett politika kenyere, ezt (amint annak idejében kimutattuk) tette Nagy Jenő ur, de nem a mi jelöltjeink. Hisszük bizony, hogy a Nagy Jenő ur hordói és ezek tartalmától bizonyos kormányparti kortések fejei most sem üresek, de azért — bizván h-szoboszlói kerületi elvtársaink elhűségében nem hisszük, hogy a közel 50 és nem, a hogy a Debr. Ell. írja — néhány szavazattal elbukott Nagy Jenő ügye.

* Öngyilkosság. Szűcs László nevű 45 éves, nős férfi vasárnap a hatvan-utcai temetőben felakasztotta magát. — Holttestét beszállították a közokrházba. Tettének oka ismeretlen.

* Koránkezdő. Erdekes jelenet játszódtott le tegnap a II-ik ker. rendőrkapitányság előtt. Egy 13 éves peszra (ki egyik megyei hivatalnoknál szolgált), azzal volt vádolva hogy egy 5-6 éves leánykát megállított az utcán s kivette arany fülbevalóját. A vádolt a kapitány kérdéseire mindent konokul tagadott s kiterő feleleteket adott. De volt ám ellene két tanu két kedves arcu leány-gyermek, kik nagy bátran vallották, hogy vádolt volt a tolvaj. A reményteljes tolvaj jelölt letartóztatott s átadott a bíróságnak.

* Kézrekerített lóköltő. A szentmihályi debreczeni nagyvásárkor Mandel Sámuel kántor jánosai birtokos 600 frtért 3 lovat vásárolt s azt rábízta egy Csucsi János nevű, nyír-vasvári illetőségű s Debreczenben lakó emberre, vigye haza azokat. Csucsi János azonban minden mást gondolt, csak azt nem, hogy a tulajdonoshoz vezesse a paripákat. Csucsi Jánost aztán hiába várták Kántor Jánosiban; a mig végre megunva a várást megkeresték a debreczeni rendőrséget meg a vidéki csendőrséket is. A lóköltőt sikerült is kézrekeríteni Farkas A., a derek és buzgó deb. városi csendbirtosnak hanem a lovak... azok, mintaz elfogott Csucsi János állítja, elszaladtak, mikor ő hazafelé menésközben leest az egyikről; gyalog meg nem érte utól azokat. Hanem ezt a vallomást senkisé meg hiszi el Csucsi Jánosnak.

* Meghívás. A „Sárréti Népbank, takaréks és segély-egylet mint szövetkezet” 1887. évi november hó 1-ső napján, d. e. 9 órakor Berettyó-Ujfaluban, a városház nagytermében a feloszlatás tárgyában tartandó rendkívüli s a Sárréti Népbank részvénytársaság ugyanakkor és ugyanott megtartandó alakuló-közgyűlésre a szövetkezeti tagok illetőleg részvényesek tisztelettel meghívotnak. Az igazgatóság évi jelentése az üzletnapokon az érdeklettek által bármikor megtekinthető. A tanácskozás tárgyai: 1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság általános jelentése. 2. A számadások és mérleg megvizsgálása s az osztlék feletti intézkedés. 3. A vezérigazgató, felügyelő bizottság, tisztviselők és intézeti szolgáló jutalomdíjainak megállapítása. 4. Az igazgatósági jelentés alapján a feloszlatás illetőleg átalakulás iránti intézkedés; azután 5. A részvénytársaság alapszabályainak megállapítása. 6. Az igazgatóság, felügyelő-bizottság és a választmány megválasztása. 7. A tisztviselők fizetésének, a tisztviselők illetőleg megállapítása. 8. Az átalakulás folytán szükséges teendők iránti rendelkezés. 9. Az alapsz. 14. §. 5. f) pontja értelmében beadott indítványok tárgyalása. — Berettyó-Ujfalu, 1887. évi október hó 4-én.

— Lásna báró ur, ön azt hiszi hogy falun is annyira ártatlanok vagyunk, hogy mindig őszinték lehetünk! Higgye el, nekem is vannak titkaim!

— En istenem, ezt nem vártam! Lásna kedves nagysád, nekem egyetlen egy titkom volna, azt se tudom megtartani... ki mondjam, a kegyed angyali lényének látása kész titkomat kimondani.

Leona edesen nevetett, a báró felettebb szépek találta őt

— Mielőtt titkomat kimondanám, engedje bevallanom, hogy én nagysádat elragadónak, isteni szépek találok!

Leona elkomolyodott, s felelé, — itt falun nem fogadjuk a bókákat oly szívesen, mint a fővárosban!

— Kénytelen valék, keblem hevül, — de most már kimondom titkomat: hiszi nagysád, hogy én e szép rokont szeretem, ezt a Corneliát, és ha az jut az eszembe, hogy már félig meddig vőlegénye vagyok, el megy az eszem... az én ideálom nem olyan szilaj szenvedélyes nő, hanem mint ön!

— Ezt nekem mondja ön! — trefásan megjegyezte Leona.

— Önnek igen drága Leona, mert nem tagadom felzavarta keblemet bájos szemével!

— Engedje hát megsugnom, hogy én is közel vagyok ahoz, hogy mennyiszony legyek! S mint ilyenek ne udvaroljon!

— Kegyed mondja azt nekem, a mit én már tudok... Hisz azért kérdeztem, hogy haza jött-e már Tóhalmi? — Ah, ki mondta, hogy ő volna vőlegényem! kérdé pirulva.

(Folyt. köv.)

véd urnak most is lehetne „biztosab reményes a sikerre,” és hogy lehetne a győzelemre bármintem „kilátása.”

Elégedjek meg ő és partja egyelőre csak a belátással és vonuljon a jelölt ur onnan idején vissza, a hol egyszer már tapasztalá fölösleges és kelleetlen voltát Bucskúképen jól tenni, ha minden választóját ellátná egy pár pára valódi szív dohánnyal és elmondandó melle:

„Szívjáok el barátim, mert én is ahhoz a párthoz tartozom, a melynek működése folytán ez a magyar ember által szivott utolsó pipa szűz-dohány!”

Az sem lehet igaz, a mit a Debr. Ell. Papp Elek urnak v-pircsi utjáról ír. Népünk sokkal illetudóbb és vendégszeretőbb s a függetlenségi elvhez bensőleg sokkal inkább ragaszkodik, még ha az erőszak más felé is terelte, minthogy ezen eszme kiváló bajnokát, Papp Eleket ne fogadta volna a tisztelet és szeretet nyilvánulásaival A jelszó tehát H-Szoboszlón, B-Ujvárosban, Szóvaton, V. Percsen sat.

nem eljen a „nagy boros hordó,” a „nagy zaesko” és a „nagy deficit,” meg az, hogy „eljen a tráfika politika” hanem az, hogy „eljen Polonyi Géza és a 48-as és függ. elv!”

(r. e.)

* A népfelkelés érdekében a törvényhatóságokhoz miniszteri rendelet érkezett, mely szerint a kik népfelkelőknek jelentektek és tisztelettel kinevezettek, erről értesítettek az illető hatóságok által, — a kik a tiszti tanfolyamban részt nem vettek, nem fogadtattak el tisztelettel. A kik a tanfolyamot megfelelő eredménnyel, a tiszti helyekre való kijelölésre a népfelkelési járásparancsnokság által értesített fognak. A kik kezelő tiszti, állatorvos általában katonai hivatalnokai állásra jelöltettek ki, hasonló módon a népfelkelési járásparancsnokság által fognak értesítettetni. A kik határozottan kezelő tiszti állásra pályáztak, a megfelelő tanfolyamra felvétettek. Műszaki és hadbírói állásra pályázók kérelme nem volt tekintetbe vehető, mivel ilyen állások a népfelkelésnél nincsenek.

* Korcsolyázó. A nagyerdőn a kut mellett levő 2 holdnyi területű földet a városi tanács átengedte a korcsolyázó egyület részére, még pedig 15 évre. Ez által a korcsolya sport kedvelőinek lehetővé tétetik, hogy könnyebben hozzájuthassanak a testedző mulatsághoz.

* Öngyilkosság. Szűcs László nevű 45 éves, nős férfi vasárnap a hatvan-utcai temetőben felakasztotta magát. — Holttestét beszállították a közokrházba. Tettének oka ismeretlen.

* Koránkezdő. Erdekes jelenet játszódtott le tegnap a II-ik ker. rendőrkapitányság előtt. Egy 13 éves peszra (ki egyik megyei hivatalnoknál szolgált), azzal volt vádolva hogy egy 5-6 éves leánykát megállított az utcán s kivette arany fülbevalóját. A vádolt a kapitány kérdéseire mindent konokul tagadott s kiterő feleleteket adott. De volt ám ellene két tanu két kedves arcu leány-gyermek, kik nagy bátran vallották, hogy vádolt volt a tolvaj. A reményteljes tolvaj jelölt letartóztatott s átadott a bíróságnak.

* Kézrekerített lóköltő. A szentmihályi debreczeni nagyvásárkor Mandel Sámuel kántor jánosai birtokos 600 frtért 3 lovat vásárolt s azt rábízta egy Csucsi János nevű, nyír-vasvári illetőségű s Debreczenben lakó emberre, vigye haza azokat. Csucsi János azonban minden mást gondolt, csak azt nem, hogy a tulajdonoshoz vezesse a paripákat. Csucsi Jánost aztán hiába várták Kántor Jánosiban; a mig végre megunva a várást megkeresték a debreczeni rendőrséget meg a vidéki csendőrséket is. A lóköltőt sikerült is kézrekeríteni Farkas A., a derek és buzgó deb. városi csendbirtosnak hanem a lovak... azok, mintaz elfogott Csucsi János állítja, elszaladtak, mikor ő hazafelé menésközben leest az egyikről; gyalog meg nem érte utól azokat. Hanem ezt a vallomást senkisé meg hiszi el Csucsi Jánosnak.

* Meghívás. A „Sárréti Népbank, takaréks és segély-egylet mint szövetkezet” 1887. évi november hó 1-ső napján, d. e. 9 órakor Berettyó-Ujfaluban, a városház nagytermében a feloszlatás tárgyában tartandó rendkívüli s a Sárréti Népbank részvénytársaság ugyanakkor és ugyanott megtartandó alakuló-közgyűlésre a szövetkezeti tagok illetőleg részvényesek tisztelettel meghívotnak. Az igazgatóság évi jelentése az üzletnapokon az érdeklettek által bármikor megtekinthető. A tanácskozás tárgyai: 1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság általános jelentése. 2. A számadások és mérleg megvizsgálása s az osztlék feletti intézkedés. 3. A vezérigazgató, felügyelő bizottság, tisztviselők és intézeti szolgáló jutalomdíjainak megállapítása. 4. Az igazgatósági jelentés alapján a feloszlatás illetőleg átalakulás iránti intézkedés; azután 5. A részvénytársaság alapszabályainak megállapítása. 6. Az igazgatóság, felügyelő-bizottság és a választmány megválasztása. 7. A tisztviselők fizetésének, a tisztviselők illetőleg megállapítása. 8. Az átalakulás folytán szükséges teendők iránti rendelkezés. 9. Az alapsz. 14. §. 5. f) pontja értelmében beadott indítványok tárgyalása. — Berettyó-Ujfalu, 1887. évi október hó 4-én.

— Lásna báró ur, ön azt hiszi hogy falun is annyira ártatlanok vagyunk, hogy mindig őszinték lehetünk! Higgye el, nekem is vannak titkaim!

— En istenem, ezt nem vártam! Lásna kedves nagysád, nekem egyetlen egy titkom volna, azt se tudom megtartani... ki mondjam, a kegyed angyali lényének látása kész titkomat kimondani.

Leona edesen nevetett, a báró felettebb szépek találta őt

— Mielőtt titkomat kimondanám, engedje bevallanom, hogy én nagysádat elragadónak, isteni szépek találok!

Leona elkomolyodott, s felelé, — itt falun nem fogadjuk a bókákat oly szívesen, mint a fővárosban!

— Kénytelen valék, keblem hevül, — de most már kimondom titkomat: hiszi nagysád, hogy én e szép rokont szeretem, ezt a Corneliát, és ha az jut az eszembe, hogy már félig meddig vőlegénye vagyok, el megy az eszem... az én ideálom nem olyan szilaj szenvedélyes nő, hanem mint ön!

— Ezt nekem mondja ön! — trefásan megjegyezte Leona.

— Önnek igen drága Leona, mert nem tagadom felzavarta keblemet bájos szemével!

— Engedje hát megsugnom, hogy én is közel vagyok ahoz, hogy mennyiszony legyek! S mint ilyenek ne udvaroljon!

— Kegyed mondja azt nekem, a mit én már tudok... Hisz azért kérdeztem, hogy haza jött-e már Tóhalmi? — Ah, ki mondta, hogy ő volna vőlegényem! kérdé pirulva.

(Folyt. köv.)

* Csak sóhajtott. T. István kora reggel megrakott kocsiával jött be a hetivásár-

hetne, biztosa b... re, és hogy lehetne... kilátása. Elé... egyelőre csak a belá... ur onnan idején... tapasztalja fölösleges... át Bucsképen jól... óját ellátna egy pi... és elmondaná mellé... atim, mert én... hoz tartozom, de... dése folytán... ber által szí... szűz-dohányt... a Debr. Ell... esi utjáról ir. Né... vendégszeretőbb s... usóleg sokkal inkább... erőszak más felé is... me kiváló bajnokát... na a tisztelet és sze... első tehát H.-Szol... áton, V. Pércsen sat... hordó, a nagy... zít, meg az, hogy... hanem az, hogy, el... as és függ. elv! (r. e.)

ra Tizenegy óra felé a kocsi üres volt — a jó tiszta buza egy szemig elkerült — s T. István nehéz fejével ballagott rajta hazafelé. A jó vásár öröme nagy áldomást ivott s nehéz fejét két kezére támasztva gondolkodott, mit is mondjon odahaza az asszonynak, hogy hova lett a hiányzó pénz. Ez a komoly gondolkodás oly buskomorrá tette T. Istvánt, hogy a városháza előtt a lovak közé esapta a gyeplőt, maga meg torkaszakadtából fújni kezdte hogy: az élet már ő neki nem élet. A városháza mellett azonban nem azért van rendőr, hogy akárci is oly hangon öntesse ki a szíve keserűségét, ahogy neki tetszik, s T. István nagy szomorúságában egyszer csak azt veszi észre, hogy leszólikja a kocsirol s három zsírnóros ember felkíséri a kapitány. Előbe azt mondták róla, hogy közbetrányt okozott, lármázott a piacon. — Ejnye, ejnye, — szól a kapitány — hát ilyen nem mai ember is ilyet tesz már, István bátya? — Nem te tem én semmit, lellem kapitány ur — felelt T. István. — csak s ó h a j t o t t a m, mert igazán el voltam keseredve. — S vándolt és bíró így szépen megértvén egymást. T. csendesebben hajtott ki a városból kocsijával.

gatósi, valamint a posta szakmavéveségi személyzet felosztástól temetkezési szövetkeztéknek a Gervay Mihály-fele alapnak külön kezelte alapjából az 1887. tanév kezdetétől egy évi 100 forinttal ellátott ösztöndíj állomás rendszeresített, melyre ezenel pályázat hirdették Ezen ösztöndíjra csakis a budapesti postaigazgatóság kerületében alkalmazott állami posta-főtiszt, tiszték, számtiszték, altiszték, levélhordók, vagy hivatalosok fiait tarthatnak igényt, ha t. i. valamely hazai ipar vagy középiskolában (reáliskolában vagy gimnásiumban), folytatják tanulmányait és legalább az első osztályt jó sikerrel már befejezték, jó elméleti tehetséggel bírnak, s a tanulásban igyekeznek és a mellett jó magaviseletűek. Az ösztöndíjas az ösztöndíj élvezetében marad míg ezen tanfolyamot bevégezi s tanulmányaiában kellő előmenetelt és az iskolai törvényeknek megfelelő magaviseletet tanúsít. Ezen ösztöndíj állomásra az adományozási jog a budapesti ker. postaigazgatóságot illeti meg. Felhívtnak tehát ezek nyomán az ezen ösztöndíjat elnyerni óhajtok, hogy a fentebbiek értelmében a szükséges kellekeltet igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó évi október hó 20-ig a budapesti ker. m. kir. postaigazgatósághoz nyújtsák be. Budapest, 1887. szeptember hó 28-án. Trefort. A másolat hiteles: Kiss József, kir. tanfelügyelő.

alkonyán látogatásával tiszteleg meg. Az első ellenség, mely egészségünket s boldogságunkat alássa, mindig az emésztetlenség. Nincs tehát egy alán könnyebbülés, nincs szer, nincs gyógyszer, mely ellen? Mindig ez a dispepsiában szenvedő szerencsétlenek kérdése. A mit használni kell, az egy oly gyógyszer, mely által a gyomor, belek, máj és vesék ismét rendbe hozhatók és az emésztési szervek működésükben gyorsan és hatáson támogattnak, és mely egyidejűleg az ideg- és izomrendszernek eredeti erejét visszaadja. Szerencsére létezik egy ily gyógyszer. Az orvosi találmányok történetében, mint az tizenkét évi alapos vizsgálat által beigazoltott, még nem találtott gyorsabban ható, biztosabb s oly bámulatos sikereket által kísérő szer az emésztetlenség ellen, mint a SHAKER EXTRACT. Tíz évvel ezelőtt még Angliában is ismeretlen volt s ma már egész Európában egyedüli gyógyszer gyanánt használtatik, az emésztetlenség gyógyítására. Azonkívül nagy mérvben el van terjedve Ázsia, Afrika és Amerika országaiában és számos nyilvános bizonyítvány valamint magán egyének, hivatalnokok, katonák, bankárok, kereskedők, hajókapitányok, kézművesek, gazdák, ezek nejei és leányaitól egyhangulag bizonyítják ezen szer bámulatos hatását. Egy üveg ára 1 frt 25 kr. Egy doboz Seigel labdac 50 kr. Magyarországi forgalmazó: Török József gyógyszerárban Budapest, király-utca 12. szám, s általa kapható Magyarország minden gyógyszerárban. Debreczenben Dr. Rothschnek V. Emil, Gölt Nándor és BalázsÖdönél.

nékül, s kezdettől úgy élt, miszerint nem is fogja soha sem szeretni feleségét. Udvarolt a balettnak, éjeleit a kártya mellett töltötte, az asszonyra rá se gondolt. Mennyi könny hullt ki a szép szemekből, mennyi álmatlan éjszakát virasztott át a bus kis gerle otthon és... egyszerre minden megváltozott. Aladár otthonülő kezdett lenni, felhagyott a kártyával, balettel és a kiállhatatlanságig unalmas volt idegen helyen. „Mi bajod?” — kérde régi pajtása és kebel barátja. — „hogy ily medve lettel?” — „Szerelmes lettem először életemben.” Ugyan kibe? talán egy kis ballerina vagy a trafik, vagy... Igen barátom, vagy a feleségembe. És ha az ember kérdezné, vajlon miért e változás? A bőlesek azt felelnék: „Hja, a szív, hiába a szív oka mindennek.” Most pedig szives olvasóm eddig a mese. Engedjék meg, hogy egy pár igaz szót is szóljak. Eddig a tárca, de a mit ezen túl irandó vagyok, az egy kis darab valóság, elmeszve az életből... Volt egy barátom, ki ezelőtt egy-két évvel fülte szerelmes volt egy leányba, a leány is szerette róla ábrándozott álmaiban s nappal pedig örökké sugtak-bugtak együtt. Barátom ügyvéd lett, elvette imádjottját és... egy negyed év múlva válnak. En pedig megkerdeztem barátomat, „no hát micsoda az, alig elvették a mézes heteket és már is váltok?” — Jaj barátom, fulig szerelmesek voltak egymásba, egész nap sugtunk-bugtunk (Ejnye no!) rég kibeszelték egymást és most, ha együtt vagyunk, hallgatunk, azaz hogy a feleségem mindig szememre hánnya, hogy nem voltál ilyen, mikor elvettél én mentem magam, ó jobban beszél, én dühbe jövök, veszem a kalpom s elmegyek... haza jövök, az asszony pityereg és kezdődik újra a heccsz, ezt nem bírom ki, — válok és válok... És ha az ember kérdezné, vajlon miért e változás? — a bőlesek azt felelnék: „Hja, a szív, hiába a szív oka mindennek.” És most: „Öcsém! házasság csak akkor, ha szeretsz, s kit szeretsz viszont szeret...” de biz én... nem ugrom be.

Gróf Csáky Adorján

Muzsák.

Jókai Mór a következő levelet intézte Urváry Lajoshoz mint az írói- és művészi kör elnökéhez: Kedves barátom! Rip van Winkle nem íjtem meg jobban, mikor a veder vízben meglátta az egy éjszakán át (Vagy is 20 évig. Szerk.) megváltott ábrándját, mint én, mikor a mai lapokban azt látom, hogy Ti a jövő hónapban az én felszázados írói jubileumomat akarjátok megünniesíteni 1842-ben én ötven évvel ezelőtt pozsonyi szinaxista diák voltam, der die das-tanultam, tőröz verseket írtam; majd addott volna nekem tiszteletes Schröer professzor ur, ha magyar posmak firkálásán kapott volna! Olvasni sem volt szabad magyar költő művet a diáknak; hanem „Gradus ad Parnassum“-ot s a ki magyarul megszólalt „Signum“-ot kapott. Később csett az meg: öt év múlva, tizenhét (és nem tizenkét) éves koromban, hogy K e s k e m e t e n első éves jurista fővel, az első drámát, a Zsidó fiut megírtam; a mely a tudós társasági pályázaton dicserettel lett kitüntetve anno Domini 1842. Ez az írói pályámon kezdete. Én tehát igen szépen megköszönöm a Ti jó kívánságaitokat s ha meg akartok gratulálni, szivesen látlak; csak mondjátok meg mikor? pompás magam-termesztette borom van; azt megiszszuk egymás egészségére; hanem azt a felszázados gyászteremtést csak halaszthatok el 1892-re. Addig még ki tudja, mi nem történhetik? Addig még a filloxera is mind megeheti azt a szőlőtőkét, a kin az a bor akar teremni, a kivel engem fel akarunk köszönteni azok a magyarok, a kiket addig meg nem ettek a Doda Trajánok. Tehát szépen kérlek, engedjete meg öt esztendőig előrehaladt fiatalember elvezetésben megmaradnom. Baráti üdvözléssel mellet maradok. Budapest, 1887. okt. 16. Igaz híved: Jókai Mór.

Debr. Színház.

Holnap, szerdán, másodsor adatik: Jótékony ezélra. Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Berczik Árpád. Felelős szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasi Imre.

MATTONI-FÉLE GISSHÜBLER legjobb asztali- és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál. Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Erdekes jelenet

rendőrkapitányra (ki egyik mezzal volt vádolva) megállított az evelőt. A vándoltot konokul tagadt. De volt ám elreccz leány-gyermek, hogy vándolt volt a jéjélt letartóztak.

Én is a közönség

Urain, ha tisztelik bennem a fiatalság erényét és becsületét, akkor esetemet ki kell írniok a lapba. — Es mi az eset? — Tessék olvasni. Leírtam magam, kiadhatják, hogy a közönség is megismerje azokat a kacér nőket... Igen, csak tessék, itt van. Komolyan, de a nevetést alig visszafojthatva olvastuk a levelet. Szólt pedig az ilyeneképen: Igen tisztelt szerkesztő Ur! Bátorodom egy kis furcsa történetet írásban átadni. Körülbelül már három hete, hogy oly szerencsés vagyok lakásomom lenni, de ilyen eset még sohasem adta magát elő életemben. — Hogy engemet egy csókhalmozásnak el, mint a mostani jelen időben. Mert igazán megvallva már utóamban sem merek menni, mert éppen szemben lakom velök, azaz csak a varrodával. S midőn menőben vagyok, csókokat hányanak mind a tiz körmükről, vagy utánam kiáltják: „Csak egy csókot!” úgy hogy ilyenkor már nem tudok hova lenni. Itt írásban elő sorolnám néhány nőt, hanem becsület fenntartásunk miatt titokban tartom a viszontagságokat. Gondolataimban mégis ez okot mire vélni nem tudom, nem célozok, sem nem rejtek mást, csak szereztem. Tudom, hogy vágnak utánam, de ez által nagyon csalakoznak. (!) Mert bennem mégis megvan a nagy becsületérzete. — Büszkeség és rend után tartom magamat, tudom, mi az illem. Egyáltalában e néhány leány általi kacsinthatás és csók-halmozási beszédek által utcai lakásomban sehogy sincs általuk bekeségem s így tehát a bekeség visszazserzésével vagyok olyan hátor igen tisztelt szerkesztő Urhoz fordulni, hogy ezen néhány sort sziveskedjék a lapban közölni, hogy ezen némi varró nők ezen lecéfolás által értek meg a magukét. Ezen néhány sor írásom által ismétlem kéresemet, hogy sziveskedjék melőbb közölni ezen esetet. Maradok tisztelettel S. M. Ime kiadjuk a levelet. Kívánjuk hogy ezen „lecéfolás” által taláva érezzék magukat ezen „némi varró nők” és derek fiatal barátunk megszabadítva „néhány leány általi kacsinthatás és csók-halmozási beszédek” től, teljes nyugalmat legyen „utcai” lakásában. Beoltott magyar vér. Tren-csénmegyéből a tótság közül kétszáz gyermeket visznek legközelebb le a magyar Álföldre, a hol magyar vért, magyar érzést oltanak beléjük, magyar szót adnak a nyelvükre. Tren-csénmegye hazafias főispánjának kezdeményezésére, a helygymnázium hozzájárulásával ismétlni fogják azt, a mit 1873-ban a nagy kolera idején megtettek. A kétszáz töt gyerek áru, odahaza nincs senkiük, leviszik tehát őket Csongrád-, Csanád-, Bihar és Hajdú megyébe, a hol jómódú magyar családok vállalkoztak befogadásukra. Az 1873-ban letelepített töt gyermekek jórészeből derek magyar gazdaember vált s ez a siker méltán bátorítja a mostani telepítési intézőt. Pályázat. A budapesti postaigaz-

